

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň
Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce:

P. Y., nar. X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Oksanou Rizak
sídlem 28. pluku 128/12, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

**o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání
povolení k trvalému pobytu,**

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného domáhá, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 11. 5. 2023, ohledně níž je vedeno správní řízení pod č. j. OAM–10769/TP–2023, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce uvedl, že dne 11. 5. 2023 podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu projednávanou žalovaným pod č. j. OAM–10769/TP–2023. Do dne podání žaloby však nebylo o jeho žádosti rozhodnuto. Žalobce využil prostředky proti nečinnosti správního orgánu formou návrhu na provedení opatření proti nečinnosti adresovaného nadřízenému správnímu orgánu, kterým je Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala dne 10. 8. 2023 opatření proti nečinnosti, kdy přikázala žalovanému rozhodnout do 60 dnů ode dne doručení vyjádření účastníka řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí. Informace o stavu řízení právní zástupkyně zjišťovala u správního orgánu dne 18. 10. 2023, kdy se žádost stále zpracovávala.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout, přičemž uvedl, že ve věci nečinný nebyl a prováděl veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Dne 24. 7. 2023 byla žalobci odeslána výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a k poskytnutí součinnosti na pracovišti Praha 6 - Ruzyně ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy. Dne 1. 8. 2023 se dostavili právní zástupkyně společně s žalobcem a požádali o možnost vyjádřit se do 30 dnů. Dne 4. 8. 2023 právní zástupkyně žalobce podala žalovanému vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Žalovaný vydal rozhodnutí dne 31. 10. 2023. Žalovaný tak v daném případě nečinný nebyl. Uvedené vyplývá též z vedeného spisového materiálu, kde je jasné zřetelné, že žalovaný činil nezbytné úkony k posouzení žádosti žalobce a následně k vydání rozhodnutí.

III.

Posouzení žaloby

4. Městský soud v Praze (dále jen „soud“) projednal předmětnou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle části třetí druhého dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili. Soud rovněž neshledal důvod ve věci provádět dokazování, jelikož samotný průběh věci je zřejmý z podání obou stran (základní momenty případu nejsou mezi nimi sporné) a podává se též z obsahu předloženého správního spisu.
5. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z § 79 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že „ochrany proti nečinnosti se lze úspěšně domáhat tehdy, jestliže správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo nevydal osvědčení, přičemž tak neučinil přesto, že k jeho vydání byl povinen.“

7. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu, a o žádosti žalobce je vedeno správní řízení, jež musí vyústit vydáním rozhodnutí. Pro posouzení důvodnosti žaloby (jestli je žalovaný nečinný) je tedy rozhodné, v jaké lhůtě měl žalovaný své rozhodnutí vydat a zda k vydání rozhodnutí došlo nebo nikoliv.
8. Soud proto dále předně ověřil, že žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky k ochraně proti tvrzené nečinnosti, kterým byl žalobcův návrh na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného ze dne 7. 7. 2023. Mezi účastníky řízení je rovněž nesporné a ze skutkového vývoje věci vyplývá, že žalobce návrh na zahájení řízení podal ve lhůtě pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s.
9. Soud vyšel z následující rozhodné právní úpravy:
10. Podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců „*vydá správní orgán rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podané na území České republiky ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti.*“
11. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. „*žalobu proti nečinnosti správního orgánu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí.*“
12. Ze správního spisu soud ověřil, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatřením proti nečinnosti ze dne 10. 8. 2023, č. j. MV123006-3/SO-2023, přikázala žalovanému, aby do 60 dnů od doručení vyjádření účastníka řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí, vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky.
13. Následně bylo ohledně žádosti žalobce vydáno žalovaným rozhodnutí ze dne 31. 10. 2023, č. j. OAM-10769-15/TP-2023, sp. zn. MV-120507-5/OAM-2023 (dále jen „*rozhodnutí ze dne 31. 10. 2023*“), kterým byla jeho žádost zamítnuta. Rozhodnutí bylo právní zástupkyni žalobce doručeno téhož dne. Dne 8. 11. 2023 podal žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně proti rozhodnutí odvolání (ve správním spise pod č. j. OAM-10769-16/TP-2023).
14. Soud na tomto místě připomíná, že žaloba na ochranu před nečinností představuje subsidiární prostředek soudní ochrany vůči žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. To znamená, že v případě existence správního rozhodnutí se lze bránit žalobou podle § 65 odst. 1 s. ř. s., což vylučuje použití nečinnostní žaloby. Jak uvedl Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 7. 3. 2019, č. j. 54 A 21/2018-31, „*[p]osouzení zákonnosti rozhodnutí (usnesení) vydaného správním orgánem v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti je s ohledem na subsidiární povahu řízení dle § 79 s. ř. s. možné jen výjimečně tam, kde takový úkon nemá povahu rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (např. usnesení o přerušení řízení) a kde na posouzení jeho zákonnosti závisí odpověď na otázku, zda v okamžiku rozhodování soudu byl žalovaný již povinen ve věci žalobce rozhodnout.*“
15. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. přitom platí, že „*[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*“
16. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínky uvedené v § 68 téhož zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2023, je pak rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech žalobce jako adresáta veřejné správy.
17. Jelikož tedy žalovaný ke dni rozhodování soudu již ve věci vydal rozhodnutí, které lze napadnout žalobou dle § 65 s. ř. s., žaloba na ochranu proti nečinnosti nemohla být úspěšná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. ledna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.